

სანდრო შანშიაშვილს

შენ - ალაზანის ბერძუხავ,
გაზრდილმა,
ბერო და მაინც მაგარო,
ქართული-
ლექსის მეზვრეო, მერთვლეო,
მზის,
ნაღვანო, ნაამაგარო
ამოხლართული!

ძველი მუხების ნერგი ხარ,
ვამველებ,
გომბორის ტევრში ჩარგული,
თაიგულითა,
შენ გზრდიდა ილიას ჩანგი,
სიტკბოთი,
ვაჟას ჩარგლური ჩანგური.
გულიდან!

ხმანამწარევი წარსული,
ყრმობის ირმები,
წინაპარ გმირთა რიალი
ჭაღარა,
შენ სალამერით მოხველი,
გიყვავის,
ვაზის და ყანის შრიალით.
ნაღარა!

კახურ ყამირის ყვავილნი
დაასდნენ შენს წიგნში ლექსებად,
ლექსით დაკოცნე სამშობლო
სიმღერით
დღეს რომ შენ გეალერსება!
ხმიანი,

ადიდე ქართლი, კოლხეთი,
ხალხურად,
ალაზანი და რიონი,
ძლიერო!
ხალბი და დიდი ბელადი,

ქართა ბუდეში

მოსჭერ ჩუქურთმა

ნათელი სიმი ჩვენი

გულში გაქვს

შენს ძმობას გულში

დღეს გხვდები

ძმაო, სულ ჟღერდეს

რაც ამოირხა

გამფრთხალან

შენც მოგეპარა

მაგრამ პირიმზე

გულში გუგუნებს

ისევ გვასმინე ჰანგები,
ტკბილო და ომახიან,
სულ მხრებზე გეჯდეს

ბულბული ოქროს

ისევ ამღერე

ყამირის ხმაო

გკოცნი, გილოცავ.

დღეების სანატრიონი!

გიბედნიეროს!

სამშობლომ,
დე. ლექსი